

Prof. dr. sc. PETAR STOJIĆ, dipl. ing. grad.

(1927.-2003.)

Sve je bolno potresla vijest o smrti prof. dr. sc. Petra Stojića. Iako su znali da je teško bolestan i da mu se život bliži kraju, ipak su se nadali da će još poživjeti. Borio se s opakom bolešću ustrajno i temeljito, iako je bio svjestan da ju je teško svladati. Imao je snažnu želju za životom i nije se predavao sve do konačnog kraja. Svi koji su ga poznavali priželjkivali su njegovo ozdravljenje i nastavak stručnog i znanstvenog rada.

Smrću prof. Stojića nestala je mogućnost savjetovanja i suradnje s čovjekom velikoga stručnog i životnog iskustva. Njegov je život prestao, ali su ipak ostali neizbrisivi tragovi njegova plodnoga stvaralačkog života.

Prof. dr. sc. Petar Stojić rođen je 25. veljače 1927. u Dubrovniku, gdje je završio osnovnu školu i realnu gimnaziju. Diplomirao je na Građevinskom odsjeku Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 30. lipnja 1953. Prvo mu je zaposlenje bilo u građevinskom poduzeću *Hidroelektra*. Bio je voditelj tunelskih radova na gradilištima HE *Vinodol* i HE *Gojak*.

Na poziv *Energoinvesta* iz Sarajeva 1955. prelazi u *Hidrobiro*, gdje se projektira hidroenergetski sustav na rijeci Trebišnjici. U to doba projektira i sudjeluje u gradnji velike lučne brane Grančarevo, koja 120 m visokom branom tvori akumulaciju Bileća od 1,4 milijardi m³ vode.

Na specijalizaciju u Italiju za hidrotehničke građevine i konstrukcije otišao je 1957. Bio je poslije 1977. i 1978. godine gostujući znanstvenik na Sveučilištu

Fort Collins u državi Colorado u SDA-u. Tako je pripremao doktorsku disertaciju koju je obranio 1979. na Sveučilištu u Sarajevu.

Za izvanrednog profesora za predmet Hidrotehnički objekti i iskorištavanje vodnih snaga na Fakultetu građevinskih znanosti u Splitu, izabran je 1979., a za redovitog profesora 1985.. U mirovinu je otišao 1997.

U razdobljima od 1982. do 1989. i od 1994. do 1996. bio je gostujući profesor na Građevinskom fakultetu u Mostaru

na predmetima Hidrotehničke građevine i Iskorištavanje vodnih snaga.

Tijekom plodnoga stvaralačkog vijeka u *Hidroelektri* iz Zagreba, *Energoinvestu* iz Sarajeva, na Građevinskom fakultetu u Splitu i u projektnom birou *Hrvatske elektroprivrede* u Splitu bio je glavni projektant, glavni inženjer za hidroelektrane, odgovorni projektant i konzultant. Sudjelovao je u projektiranju 24 hidroelektrane, 2 hidrotehnička energetska tunela, 2 hidrotehnička kanalizacijska tunela, 5 tunela za vodoopskrbu te 7 prometnih tunela. U inozemstvu je bio projektant i konzultant u projektiranju 7 hidroelektrana i hidrotehničkih objekata u Alžiru, Libiji, Kini, Grčkoj, Iranu, Kolumbiji, Sloveniji i Austriji.

Objavio je 32 znanstvena i 69 stručnih članaka, 5 monografija i 4 knjige.

Bio je uključen u znanstveni projekt: *Inducirani seizmizam i energetska iskorištavanje vodnih resursa*. Iz tog je područja objavio brojne znanstvenostručne radove.

Bio je recenzent mnogih stručnih i znanstvenih radova te znanstveno-istraživačkih projekata, posebno u razdoblju od 1988. do 1990., te mentor za magistarske i doktorske radnje.

U razdoblju od 1963. do 1965. bio je član stručne komisije za hidroelektrane

Investicijske banke iz Beograda, 1966. Republičkog savjeta za znanstveni rad Bosne i Hercegovine. Od 1979. do 1989. bio je član skupine nezavisnih stručnjaka Međunarodne banke. Bio je od 1975. do 1981. i predsjednik građevinske grupe Savjeta za hidroelektrane Zajednice jugoslavenske elektroprivrede godine.

Bio je član mnogih domaćih i međunarodnih udruga za visoke brane i potresno inženjerstvo. Za gradnje brojnih hidroelektrana u nekadašnjoj Jugoslaviji bio je uključen u revizije projekata, gradnju i tehničke prijeme građevina.

Za doprinos razvoju struke i znanosti proglašen je zaslužnim i počasnim članom Saveza građevinskih inženjera i tehničara, Društva za visoke brane i Društva za mehaniku stijena i podzemne radove. SGIT bivše Jugoslavije dodijelilo mu je jubilarnu povelju 1986. Nositelj je brojnih priznanja mnogih poduzeća. Odlikovao je 1968. Ordenom rada sa zlatnim vijencem za branu Grančarevo i HE *Trebinje I* na kojima je bio glavni projektant. Nakon gradnje RHE *Čapljina* i HE *Trebinje II*, gdje je bio glavni nadzorni inženjer i savjetnik projekta, odlikovan je Ordenom zasluga za narod sa srebrnim zracima 1980. Posebno valja istaknuti njegov doprinos spašavanju brane Peruča nakon miniranja od četnika i JNA 1993.

Iako je 1997. otišao u mirovinu, nastavio se baviti stručnim i znanstvenim radom. Između ostalog sudjelovao je u projektiranju tunela Dubrave i Konjsko na autocesti Zagreb – Split – Dubrovnik. Posljednji mu je stručni doprinos bio na sanaciji urušavanja tunelu Javorova Kosa, na autocesti Zagreb – Rijeka u veljači ove godine.

Smrt prekinula je plodan rad prof. dr. sc. Petra Stojića. Otišao je tiho i skromno, upravo onako kao je i živio. Odlazak je nenadoknadiv gubitak za sve, u prvom redu za njegovu obitelj, ali i za prijatelje i suradnike te za Građevinski fakultet i Sveučilište u Splitu. Suradnja s profesorom Stojićem bila je pravo nadahnuće za sve mlade asistente i profesore.

R. L.